

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **S. R.**, nar. X, státní příslušnost X
adresa pro doručování X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2021, č. j. OAM-887/ZA-ZA12-K12-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Konstatoval, že žalobce je státním příslušníkem X, která se ve smyslu § 2 vyhlášky ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považuje, s výjimkou Podněstří, za bezpečnou zemi původu. Žalobce přitom neprokázal, že v případě jeho problémů v zemi původu (problémy se sousedem, který je náčelníkem policie) nelze

X za bezpečnou zemi považovat a není možné využít ochrany kompetentních státních orgánů.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že mu dlouhodobě vyhrožoval sused, který je náčelníkem policie. Vyhrožoval mu vykonstruovaným procesem, pokud nebude činit to, co po něm požaduje. Žalobce se obrátil na policejní orgány, ty mu však nejen nepomohly, ale právě náčelník policie před zrakem žalobce stížnost roztrhal. Následně bylo žalobci přímo vyhrožováno, že mu budou podstrčeny drogy a skončí ve vězení.
3. Situace s policií v X je neúnosná, korupce a vykonstruované procesy jsou rozšířené a žalobce nemá proti policejní mašinerii šanci. Žalobce je proto přesvědčen, že prokázal riziko nebezpečí vážné újmy v případě návratu do země původu.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření konstatuje, že hlavní odpovědnost za prokázání nedodržování mezinárodních závazků a porušování práv občanů bezpečných zemí původu leží na žadateli o mezinárodní ochranu. Žalobce břemeno tvrzení a břemeno důkazní neunesl. Žalovaný poukazuje na to, že žalobce sám uvedl, že se se susedem hádal o plot celý rok, přičemž za tuto dobu sused své výhrůžky nenaplnil. Ze shromážděných podkladů je zřejmé, že moldavští občané mohou využít legální právní prostředky na ochranu svých práv, což ovšem žalobce neučinil. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Žaloba **není** důvodná.
7. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu *stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, kde:*
  1. *obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,*
  2. *který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a,*
  3. *který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a*
  4. *který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.*
8. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu se jako zjevně nedůvodná zamítne žádost o udělení mezinárodní ochrany, *jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází*

ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. V souladu s § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že pokud jsou tu předpoklady pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro zjevnou nedůvodnost, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li tu předpoklady pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro zjevnou nedůvodnost podle § 16 odst. 2, rovněž se *neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.* Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu stanoví ministerstvo vyhláškou seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí; seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.

9. Základem vnitrostátní úpravy konceptu bezpečných zemí původu je směrnice č. 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany („procedurální směrnice“). Ta v bodu 40 své preambule uvádí, že *pokud lze třetí zemi pokládat za bezpečnou zemi původu, měly by mít členské státy možnost označit ji za bezpečnou a vycházet z domněnky, že je pro daného žadatele bezpečná, pokud žadatel neprokáže opak.* Z bodu 46 preambule vyplývá, že členské státy se mohou rozhodnout, zda budou posuzovat bezpečnost země původu případ od případu nebo označí země jako bezpečné přijetím seznamu těchto zemí. ČR zvolila druhou z těchto variant (viz výše citovaný § 86 odst. 4 zákona o azylu). Seznam bezpečných zemí původu obsahuje § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců. V souladu s bodem 15 tohoto ustanovení *Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu X, s výjimkou X.*
10. Pokud žadatel pochází z bezpečné země původu, předpokládá se, že jeho žádost o mezinárodní ochranu je nedůvodná, protože mu v zemi původu nehrozí pronásledování ani vážná újma. Tato domněnka je ovšem vyvratitelná. Každý žadatel pocházející z bezpečné země původu má možnost prokázat, že v jeho konkrétním případě by se domněnka bezpečnosti uplatnit neměla. Žadatel tedy musí prokázat, že právě jemu *„brozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Jak bylo uvedeno výše, obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 – 70). Aby žadatel toto důkazní břemeno unesl, musí nejen tvrdit relevantní skutečnosti z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, ale zejména tato tvrzení prokázat.
11. Žalobce tvrdí, že spor se sousedem začal poté, kdy si soused (náčelník policie) v rámci rekonstrukce posunul plot o 2 metry na pozemek žalobce. Rok se hádali,

poté žalobce dostal nabídku na prodej celého pozemku, což odmítl a začaly výhrůžky tím, že policie jej jednoho dne navštíví a najde u něj třeba drogu nebo zbraň. Žalobce byl na prokuratuře a podal na souseda oznámení, ten se k němu ale nějak dostal a ještě tentýž den je před žalobcem roztrhal. Po další výhrůžce žalobce X opustil. Soudní spor ohledně pozemku žalobce nevedl, neboť připouští, že sporná část skutečně patří sousedovi. V případě návratu se obává, že jej soused bude opět pod pohrůžkami nutit prodat celý zbytek pozemku.

12. K tomu je možné uvést, že obavy z výhrůžek ze strany soukromé osoby (soused, třebaže náčelník policie, v příběhu jedná jako soukromá osoba) mohou být relevantní z hlediska udělení doplňkové ochrany, ovšem pouze v případě, že by státní orgány namítané ohrožení „*podporovaly, tolerovaly, organizovaly, záměrně trpěly, nezajistily účinnou ochranu apod. Případná nižší efektivita takové ochrany v konkrétních podmínkách té které země však ještě nečiní z takového ohrožení „pronásledování“, a tedy ani azylový důvod*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 7 Azs 43/2008 – 47). Možnost využití vnitrostátních právních prostředků ochrany zároveň představuje jedno z kritérií pro posouzení státu jako bezpečné země původu.
13. Žalovaný však dle krajského soudu dostatečně přesvědčivě odůvodnil, proč nastíněná situace žalobce není způsobila vyvrátit domněnku X coby bezpečné země původu (s výjimkou Podněstří; žalobce však pochází z města X mimo toto území). Sám žalobce přiznává, že v původním sporu byl soused v právu. Poté sice žalobci vyhrožoval, nicméně z ničeho nevyplývá, že by byl žalobce realizací výhrůžek bezprostředně ohrožen. Po celou dobu sporu žalobce žádné faktické perzekuci kvůli tomu, že odmítá svůj pozemek prodat, ani náznakem nečelil. Jednou se sice neúspěšně pokusil oznámit jednání souseda na prokuratuře (o čemž ovšem nemá žádný doklad), nicméně jiným způsobem již nastíněné sousedské spory dále neřešil. Žalovaný přitom zdůraznil, že moldavští občané mohou využít legální prostředky na ochranu svých práv; v případě žalobce se nabízelo domáhat se ochrany v jiném správním obvodu (kde soused nepůsobí) nebo u Veřejného ochránce práv, případně jiných vnitrostátních i mezinárodních organizací, které v X bez omezení působí. Nic z toho ovšem žalobce neučinil.
14. Označení X za bezpečnou zemi původu zvýšilo důkazní břemeno a břemeno tvrzení na straně žalobce. Bylo na něm, aby uvedl natolik ucelená, přesvědčivá a relevantní fakta, aby z nich bylo možno usuzovat na hrozbu pronásledování či vážné újmy v zemi původu (srov. k Moldavsku též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2020, č. j. 6 Azs 67/2020 – 27). Shora vyličený příběh neprokazuje, že by v případě žalobce nebylo možné považovat X za bezpečnou zemi původu.
15. Jediná žalobní námitka, že žalobce svým tvrzením prokázal riziko nebezpečí vážné újmy v případě návratu do země původu, je s ohledem na uvedené nedůvodná (nedůvodněný odkaz na porušení konkrétních ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, není žalobním bodem).

V. Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 8. prosince 2021

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. K.